

[Arentoft]

for gruppedisciplin, men hvor vi alle handler ifølge grundloven og hver for sig stemmer efter vores overbevisning.

Tinning (VS):

Som ordfører for forslagsstillerne vil hr. Lenger senere besvare de spørgsmål, der er stillet til forslaget, og de kommentarer, der er kommet. Jeg skal derfor gøre nogle mere principielle bemærkninger, og jeg vil godt starte med et citat fra Ekstra Bladet den 28. april d.å.:

»Jeg er ikke maskinstormer, men jeg tror, man skal tænke sig godt om f.eks. i en sag som gensplejsning og alt, hvad det indebærer. Det er allerede kommet lidt bag på os, og jeg synes ikke, vi politisk kan være bekendt, at vi ikke har fået diskuteret disse ting. Vi fik reagensglasbarnet, og nu står vi med ca. 400 kvinder, der ønsker det samme. Det er temmelig forfærdeligt. Reagensglasbarnet var et forsøg, der kørte, men så var det pludselig en kendsgerning. Jeg mener nok, man, inden man gik i gang, burde have gennemdrøftet sagen politisk. Derfor må vi nu diskutere disse ting og finde vores ben, inden vi kører videre ud ad sporet.«

Jeg er fuldstændig enig i disse synspunkter, og de er fremsat af vores indenrigsminister. Netop når vi snakker om maskinstormeriet, vil jeg blot tilføje som en uddybning, at man selvfølgelig ikke bare kan sige: vi vil ikke have med den nye teknik at gøre. Vi ved, at menneskets bedste stræben gennem hele historien har haft til formål at afbøde jungleloven eller at gøre op med ideen om den naturlige udvælgelse, survival of the fittest, og hvad det ellers kaldes. Vi mener altså ikke, at bare vi overlader det hele til naturen, som man nyromantisk kunne bemærke, skal det nok gå. Et helt jordnært eksempel er, at hvis vi ikke havde briller eller kontaktlinser, var der sikkert mange af dem, der er til stede her, eller deres forgængere, som måske ville være blevet udryddet af naturen. Dette med, at nu skal vi passe på med ikke at blive maskinstormere, ikke bare at vende os imod ny teknik i almindelighed, er en advarsel, som vi meget gerne er med til at fremsætte. Det er selvfølgelig også en kommentar til dem, der mener, at vores eget forslag alligevel er præget af denne tænkning.

Det kan heller ikke nytte noget at havne i en anden grøft i denne debat. Det er det standpunkt, som er blevet formuleret meget på det seneste, nemlig at nu må vi sikre fostrenes retsstilling. På den måde er vi faktisk tilbage til debatten om fri abort eller ej. Vores holdning er i dag som dengang, at fostrene anser vi for, ja, vi kan kalde det dødt organisk materiale.

Der er ikke nogen grund til, at diskussionen om vores forslag og om den fri abort dengang bliver blandet sammen. Diskussionen dengang drejede sig om usektiv abort, abort uden noget som helst element af frasortering. Det, denne diskussion drejer sig om, er lige præcis nogle nye medicinske teknologier, som gør det muligt at manipulere med arveanlæg enten ved direkte eller ved indirekte påvirkning, og som gør det muligt at foretage frasortering af bestemte kommende individer, frasortering på genetisk indikation, og denne form for selektiv abort er noget andet. I den diskussion, vi i gamle dage havde om fri abort eller ej, sagde vi, at det er forældreparrets eller kvindens ret at bestemme, om man vil have abort eller ej. Denne diskussion drejer sig om noget andet, hvad også fremgik af den korte ordveksling, jeg havde med hr. Svend Åge Petersen. Vi ved godt, at selv om man formelt kan sige, at det stadig væk er forældreparret eller kvinden, der suverænt bestemmer, om man vil have abort eller ej, efter at der er foretaget en eller anden fosterdiagnostisk undersøgelse, er det jo alligevel sådan, at den formelle og den reelle ret er svære at skille, fordi de lægelige ekspertvurderinger selvfølgelig spiller en utrolig stor rolle, når man får at vide, at det godt kan være, at graviditeten kan føre til fødslen af et individ, som er skadet eller sygt på en eller anden måde.

Til slut et par mere principielle bemærkninger til den løbende diskussion om brugen af fosterhjerne. Det er klart, at vi er modstandere af selve tanken om rent kunstigt at frembringe et eller andet reservedelslager for mennesker, der er syge. Man kan godt forestille sig teknikker pege den vej, at man simpelt hen rent kunstigt kan dyrke forskellige fostre og videreudvikle dem og på den måde opbygge et lager af lidt af hvert, som man kan tage, når man mangler noget. Den tænkning vil vi ikke være med til. Vi er også modstandere af, at man bruger fostre som